

— Diarul uă-dată pe săptămână: DUMINECA. — Redactor, SCUTURELU. — Administratore, COST. T. STOENESCU. —

CAPITAN NICOLAE VALTIR MARACINEANU

Primul erou și martir care a împlântat tricolorul Român pe reduta GRIV

SUMARIU

1. — Depeșă către abonați.
2. — Clopotele săptămânei.
3. — Și Turci și pățit la Kars și nea Mitică Rac-de-viță la Circu.
4. — Unde duce iubirea de poetă.
5. — Scirile noastre ne vină directă de la Abdul-Hamid-Kan.
6. — Degădu plângă poeții tâma, căci în ea se culegă vîle.
7. — Scena răsboiu, mai frumosă ca măslinăresca scenă de reședință reprezentată la Circu.
8. — Așa e lumea noastră, nu e vina nimului.
9. — Nasurile grose nu simt bărbănci.
10. — Călătoria sprâncenată... Au revoir moncher...
11. — Celu ce nu cugă nu să găndesc, celu ce nu să găndesc nu cugă; ergo celu ce nu este nu există.
12. — Nu cred că ca să placă nimai ce spui acum.
13. — Specula cu cele sfinte.
14. — Dacă nu credești-vă, ducești de cumpărătă.

NOU DE TOT

Cu Nr. 39 al *Ghimpelui*, espirându unu număr mare de abonamente, rugăm pe D-nii abonați ale căror abonamente espiră cu acestu număr, să grăbească reabonarea, pentru a nu suferi intreruperi în espedierea foei.

Intreruptiile nu aducă nici uă perdere D-lor abonați de ore ce abonamentele se facă pe numere, iar nu pe timpu.

Administrația.

D'ALE SEPTAMÂNEI

Banga, banga, 'n scurtă vreme
Ceșteia să se cheme.
La cămară și Senatul :
Să dea guvernului sfatul :
Ce să fecă, ce să drégă,
Căci ce e, nu e de ségă!

Banga, banga!... iar tapajuri,
Iar discuții, iar necazuri,
Iar la votă cutare lege...
Iar de-acetă ce n'o 'nțelege,
Iar completă veselie
In dealu la Mitropolie.

Banga, banga!... 'n desperare :
Presă, Timpul, cere tare,
De la cameră unu votă
Pentru cabinetul totu :
Ca să'l dea în judecătă!
C'a trimisă armata tótă.

Banga, banga!... să mai spune :
Că altu sfatul va să se-adune
Unde parte va lua :
A luă Lascărache-orta;
Popa Tache va fi 'n capu
Călare p'unu negru țapu.

Banga, banga!... Nu e glumă :
Turci'su gata 'n mare sumă
Dunăre să treacă 'n notă
Cu muniții, tunuri totu.
Suleiman este 'nainte
Cu cianacul plin de linte.

Banga, banga!... Cându voru trece :
Apa totă voru s'o sece,
Tissa, Oltul să le-oprăscă
Prutu 'ndată să'l golescă
Să le lase pén'la glesne,
Căci aşa înnotă mai lesne...

Banga, banga!... Să vestește
Cum că Mucea se gătesce,
Să le facă ursuzlăku
Să'l arunce 'n Kazanlik;
Iar ghebosul Pantazi :
Să le ajute-a isbuti.

Ciocoiescu

ICI-COLEA

Au pățit-o căfile nóstre de la *Pressa*: țito de totu, ca aruncarea pe negândite a ostirii nóstre pe câmpul de onore.

Proclamația de la *Romanul* i-a luat la refecu numai de cătu și, la intrunirea de la circu, îl intrebă deca trebuia ca guvernul să arunce totu pe piața sfintului Antoniu, ca să ieă cu tunul reduta Bazaca, ca la Augustu în trei.

Să se se mai mire lumea de ce C. A. Rosetti e celu mai injurat de ciocimea nostră! Păi nu vădă toti că elu e băcălu astor lighio cu ghiară lungă și cu judecată scurtă?

*

Eră madama *Pressa* numai de caricaturele *Ghimpelui* nu se declarase gelosă. Ce, adicătelea fiind că n'am pusu și pe conu Mavrogheni, și pe vinărarul Fasole, și pe Boulă birlobreză cu mânele pene în côte 'n hasnalele și 'n lăzile publice?

D'apoi asta e lucru vechi și cunoscutu de totă obștea. Noi ținem la trufandale, căci, în privința ipochimilor de mai susu nu se mai poate dica de cătu că „lupul iști schimbă părul”, eră nărvul nu.

*

— Nu e adeverată proclamația Ungurilor. *Romanul* a inventat-o și fabricat-o, ca să ne acuse pe noi conservatorii căi pricopsită.

— Ba e adeverată, sbieră Moghiorulanul de la *Pesti-Napo*, că și eu fost-amu fostu dintre vitejii din secuime.

Ei apoi, ce-a grătită ciocoi nostri! Si cum se împacă Moghiorulanul din secuime cu Moghiorulanul de la noi? Pe ce se face pacea? P'uă bătă electorală să p'uă rahată cu apă rece?

*

Scirile de la Kars :
S'a arsă.
Si s'a prăjitu
Ca va de elu,
Ca unu purcelu gătitu
Cu soharelă.

*

De la Plevna, scire că adj-mâne o s'o mâncămu făptă și pe ea, că destul ne-a mâncat ea pe noi. P'en' atunci, că le luarămu Rahova, fără a ne lăsa frații aliați și fără a porunci vinărarul Bum-Bum.

Bună e și Rahova, numai de ne-amu deprinde cu densa, ca se n'o mai lăsămu din mâna?

*

Se mai dice că ni-se ieă Basarabia, și ni-se dă 'n schimbă Bucovina.

Părerea *Ghimpelui* e că guvernul n'ară trebui să facă nasuri, ci să le primescă și pe amândouă, căci, deca e vorba de ostenelă, totu acolo merge.

IUBIRE DE POETU

Dorile se scaldă 'n rouă
Si, prin tainice soptiri,
Dați la floră uă viță nouă,
Blânde, fragede zimbiri.

Tu, cu farmecul cantică
Si cu ochiu'ți ardătoru,
Mi-ai datu florea neuitării,
Neuitatul tău amoru.

Ense val! cându fericirea
Fu eternă pe pămîntu?
Ieră visam chiar nemurirea :
Adă plecă fruntea p'unu mormîntu;

Si, prin selba cea umbrăsă,
Ascultându frémătul linu,
Eu repetă vocea'ți duiosă
In duiosulu meu suspinu.

Cându ducă buzele'ni setose
Lâng'ălă stâncelor isvoru,
Enseși undele sfiose
Pară că ngână tristu'mi doru.

Eră cându mi de lacramioare

Ridu p'al florilor boboci,
Credu că'su rađe sclipotore
Din privirile'ni de focu.

Câmpul care infloresce,
Nóptea, 'n poesia sea,
Totu ce rîde său jelesce
Plinu e de ființa tea.

Astfelu sufletu'mi se strînge
Si, perduțu prin văi, prin crângu,
Auđu vîntul care plângu,
Si cu vîntul eș te plângu.

Florile trăescu din rouă,
Din profum, din colori,
Si vorbescu d'uă viță nouă
Fluturilor visători.

Eș traiam cu-a tea dulcetă
Si cu ochiu'ți îngeresci.
Sbora d'er, sermană viță,
Lângă viță ce iubesci.

DE-PE-SELE TELEGARICE

Să telegrafeză *Prese* din București că la luarea Griviței, au căzut 1,400,000 de Români, iar nu cifra pe care o arată *Monitorul*. La 7 Octombrie n'a mai remasă nici unu picior de curcanu.

Profetul, după ce a apărut Sultanul și i-a disu să facă pace, s'a repezită în București și s'a rugată de mica *prăsălu* a marelui Byron ca să intervină și dănsul în favorul păcii impreună cu Crappp. Lord Tuzluc Bairon i-a respuns :

— Profete, nu voi fi pentru pace, în interesul meu e să se continue *Răsboiu*, căci altu felu cum aşă mai vine *Răsboiu*.

Din *Constantinopole* să depeseză că la palatul *Drăciei* să facă intruniri, pentru ca să se scădă deca trebue să nu a se continua *Răsboiu*. Sultanul va trămite representantul pe *Bostangi-Năuc-başa* ca să asiste la luminele acestor duhuri protopopeschi.

SCUTUREL

TOAMNA

DE
LAMARTINE

Salutare! trunchiuri triste de verdeță despoiate,
Frunze galbene ce vîntul prin liveți vă spulberă!
Salutare! dalbe dile, ce-ață rămasu întăriate :
Alu naturei doliu este ca-alu meu sufletu intristat!

Visătoru urmează a lene potecuța solitară,
Se mai vădă, imi place, uă-dată acestu sōre 'ngăbenită,
Ce abia mai poate anca prin pădurea seculară
Se trimite la picioare-mi a luă raze ce-așă pălită!

Da! în dilele de toamnă când naturăi se espire,
In privirele ei stinse mai multă farmecu eș găsescă :
Este-adio-alu amiciei, este ultima zimbire
A buzelor care mōrtea închijendu-le pălescă !

Astă-felu gata să lasă astă-dă a vieții scurtă cale,
Plângă golescă pénă la drojdi d'astă-dată ană voi.
Pote că vrăuă picătură remănea de dulce mire
In acestu pahar din care avemă vieță a sorbi.

Pămîntu, sōre și vălcele, dulce, gingeșă natură,
Eș uă lacrimă pe margini de mormîntu vă sum datoră;
Aeru 'n plinu de profum și lumina-atâtă de pură !
Celu murindu vede unu sōre mai frumosu, mai lucitoru!

Astă caliciu-unde nectarală se amestecă cu fieră,
Să'l golescă pénă la drojdi d'astă-dată ană voi.
Pote că vrăuă picătură remănea de dulce mire
In acestu pahar din care avemă vieță a sorbi.

Pote anca viitorul imi păstra și mie 'n vieță
Vrăuă 'n turnare-a ferici-ei despre care nu mai speră.
Pote că vrăuă animă 'n mulțime, blândă, plină de dulcetă,
Să cunoască al meu sufletu, să-mi răspundă ce eș ceră!

Florea josă pe pămîntu cade dându profumul dulce bōre
Si alu ei la vieță, sōre, unu adio dureosu ;
Moră, și sufletu-mi acuma, în momentul cându să sbore,
Să revîrsă ca unu sunetu intristat, melodiosu.

JRSCA.

SCENA RÈSBOIU

Corespondență particulară a GHIMPELUI

Bolluktinis din valekioy, 1878 Octombrie 28/45.

Come redactoru,

Mă astău stabilisită în cîmpul de cinste și de onore, de gloria și de mărire : In spate am unchișii Carpați, albiți de ghețuri vecinice și baba Dunăre, albită de spumă ; iar în față păgâni Balcani. Déră cu cătă greutate cred că am adjunsu aiș?... Cându am pornită cu geomantul meu din București, ca s'adjungă mai curându, o luană spre teră Ungurescă : Trecu în Dunărea pe la Călărași, de unde mă adreptău către ghizina lui Osu-n'amă-pacea. Ce patru ansă pre drumu?... Niște întâmplări mai habitate și mai cu moțu de cătă ale lui Moșu-Chisot! Era cătă p'aci fiu gătită de cătă basi-buzucilor bulgărești a lui Ghieț și-a popet Iordanu Kurizarov, frate de cruce și de patriarhul cu popa Tache de la noi, fiindu amendoiu botezat în bolboacul de vinu și miruți cu săntă bătă. — Slavă Domnului ansă cămăscă și mulțumita comandanțul Muscătescu Mihailov totă căta se afă acum dinaintea conținutului de răsbelu de la Sighetu. Bieții mucenici de Bulgaria! după cum îi porocleză ne Savici prin România slobodă de gură. D'abia învățaseră și ei, bieții, de la basi-buzuci, cum să schințească oménii și muierile, cum să facă să sibiere mai tare abătându-se în brațele lui moșu Avram! D'abia și pusese mășteșugul în lucrare, se văd decă pot să căstige vr'un aferim! de la nobilii loru invetători, când ce să vedă?... Topu ursului alb, pune laba pe denești și i' trece prin forci.

Să vedă ansă ce mi s'a ntemplată mai în urmă.

Abia scăpui de basi-buzuci și, când uă drăguță de căni se aruncără asupra ecuipajului meu, compus din nă cotigă cu duce rōte, pre care vizitul, Rafailă tiganul, o botezase, din mandria neamului seu, Faetonu. Ea era c'unu calu schiopu?... Breee! 'mă disesu atunci. Si Bulgaria' s'u basi-buzuci, și căni loru basi-buzuci!... Din norocul meu avemă căte-va păni, d'alea de căte patru gologani și jumătate, luate de la București : le dădui cănilor impreună cu niște pesmești rusești... și-abia scăpui de denești.

Ajunsu la unu satu. Acolo trăisea la Hotelul-de-praz. Antreprenorii erau trei bulgari, cari să'ntrecău care de care se jăfuiască mai bine pe călătorii creștini. Rafailă leginase de fome : îl durea stomachul. Pentru că altă demâncare nu era de cătu praz, gulă, și mămăligă de riscă ; intreba cătu costisege să uă gulă și una codrulei de mămăligă. «Daiu lira», cerea bulgarul. — Uiuinu!... eram mai multumită d'ua miă de oră, să'ntă datu rumänului meu 10% de gologani mari să'ntă mănușe și să'ntă trăcă de fome, de cătu ăluia uă liră... S'apo de undu dracu era să'ntă da, căci nu vădusem euf lire d'atata lungă vreme... Ifădui umu polu imperialu, déră se vede că Bulgarul nu ținea cu rusi, căci nu vru neamă să'ntă primiasă... În timpul acesta unu cercheză tătărescu trecea p'acolo, rupendu cu dintișu dintr-unu codru de pâne. — «Ne istoris, be ghiaur?» mă'ntrebe elu, vădendu cum mă cirovoiamu cu Bulgarul. Eșu care priepești turcesc, căci învățasem la facultatea Ungurescă din Buda-Pesta, unde era și Klapka profesor, și spusei priincipe. — «Dur, be ghiaur, vereiam ben,» răspunse elu și rupendu jumătate din codrul lui mi'lu dede. — «Al, ie!» îmă dise și pleca. Vezi, anină la unu cercheză tătărescu, vezi anină la unu bulgaru creștinesc, care-a meritată epitetul de mischin, (merșavu, lasu,) pre care cerchezul plecându i'lu arancă în față.

Plecau d'aci mănușii de caritatea creștinescului hangiu și că tătarul plecase fără să'ntă dea timpă să'ntă multumescu... Cugetamă și mă gândiamu mereu la acei pentru carii Români și Muscalii ișii versă săngele...

Ce vreți se vă mai scriu?

Că se scăpu de basi-buzuci bulgari, de căni loru și totă astă mischinu, după cum i' botezase cerchezul tătărescu, m'aruncau, pentru că eram aprope de gurile Esfrul, într-un monitor Chinezescu, care trecea în acelă minută pre Dunăre și'n doce ceasuri adjunsu la marea Caspică. D'aci trecu în mare Albu cu drumul de feru și sosiu indată la quartierul generalu Românescu, Turcesc și Muscătescu de la Plevna ; care să resfață cu voioșia la talpele muntele Ararat, din India.

Scîti pre cine-am găsită aci?

Pre toți carii erau de față, și 'ntre denești dedeui și preste Ghinărăralu Papas-ouglu, care era decorat cu ordinul Sântului-Chimîță, pentru haziul articolu : «Băgările de sănă ale unei Cioclovină militărescă» publicat în România slobodă d'a publica tôte flăcările. Intrându în sindrofă mai intinsă cu d-lui 'mă-areță uă bucată de lemnă suciu, care-a fostă cărma vaporului lui Tata Noe, și pre care a fostă găsit-o într'u excursiune archeologică făcută pre sub vîrful muntelui Ararat.

Multumită c'afălu aci p'acestă savantă și doctru strategicu-archeo-logic, plecau să inspecteză tabăra.

Români și Muscalii jucau bătuta imprejurul Plevnei; ieru bieții tur c'i, carii n'avău ce mâncă, sedeu turcescă la mijlocu și căntău cu d'engul sub conducea meșterul de capelă Ostu-n'amă-pacea, care sorbindu și căfău și fumându și narghiléa, se'ncerea să'ntă fomea și uritul d'a fi totu la mijlocu. — Hei! nene... ce mai horă să'ntă impregiurul lui?... 80,00 de flăcăi suntă prinși în jocu și tragă mereu pistolet, ca la numta Sultanulu.

Văsă scri căte ce-va și de prin Europa; dără pentru că Plevna e pre de parte de acestă continentă, nu vă potă trimite nici uă nouătate despre marsărul Rusilor în vecinătatea Karsulu, pe care l'a căstigat Turci dândul în stăpânirea Rusilor.

Când ansă m'oi intorce în București, de pre cîmpul de răsboiu, vă pută raporta, minută cu minută și cu cea mai mare esactitate, totă nouătate răsboiu muscalo-chinez, din insula Balcanică... p'eu! ce e'dreptă, nu e' pecătă... scriu ma'ndinde pre biuroului meu din cabinetul... redactiei, de cătu pre spinarea lui Ismail-pacea, musafirul Rusilor, care de politeță imi slujește dreptă măsă... S'apo, cred că a' să'ntre în esactitatea relatărilor faptelor de pre cîmpul de părușelă, pre toți corespondenții particulař a' Vestei și-a "Răsboiu", carii numai vesti prospete nu na dă, ci totu trezite; și numai răsboiu nu l'au vădută cu ochii, ci numai în visu... D'ă așa. Redactorii astă, ce visează năpătea scriu a doua-dă... și-astea suntă totu Sciri d'ale noptei, corespondențe de la teatrul răsboiu. Aferim!

Sănătate și voiă bună.

Ghimpou.

M'AI UITATU?...

Cându eramă cu punga grăsă
Și' dedeamă unu polu pe di,
Cu-ori-ce preță, a mea frumosă,
Voiăi a mă giuguli.

Imă spuneaă,
Că mă înubeai.

Dup'u lungă depărtare,
Iarășii cându te-amă reaflată
Ti-amă făcută astă 'ntrebare :

M'ai uitată?

Nu, ișii juru pe Dumnezeu,
Veciniciu fușă în gândul meu.

Cându n'aveamă lăscae chișcă
S'amă venită să'ntă spună cu doru

Că sărmăna'mă inimișă
Arde dup'alu tău amoru;
Imă spuneaă
Că mă urăi.
Dup'u lungă de,ărtare
Iarășii cându te-amă reaflată
Ti-amă făcută astă 'ntrebare :
Mă uitată?...
Da, căci astădă amă a face
C'unu bogătu care mă place.

Esim.

BOBARNACE

Poetul surugiu din prăsila lui Byron, rușinată enșușă de faptele săle, anunță mai deudăndi că se trage de la Timpu. După cătă va Timpu simulă și uă certă cu typograful Răsboiu trăgându-se și de la acăstă foită. Acum îl vedem iarași la coda coditei, și după stilul care l'au latu Timpitul, pare că răsărită și la... spatele lui.

**

Colțul Bulevardului, de la Hôtel Herdan, a devenită într'adevără Tergul cuculu. Horde sbîrnătoare de Ovreș serpuescă, în drépta și în stânga, peplăe și pe senină, de diminetă și pene noptea.

Ah! Iehovah, Iehovah, numerosă a fostu posteritatea lui Abraham, ca stelele cerului și ciupercile pământului!...
**

Cu totă rubrica sciri și sgomote năbușite, vestita veste nu se mai zărescă de cătu la cărciuma de la Ochiul Dumnezeu și Botu-calulu. Se vedea redactorul ei, avându prieteșugă cu birtalul, i-o trămite gratis.

**

Totă speculanță de meseria caută a specula lumea prin cuvântul Plevna. Așteptă după poduri te opresce de departe cu litere de trei coți, Bătălia de Plevna, la marea panoramă ; Bătălia de lângă Plevna în piața Constantin Voda. La Plevna... etc. Consiliem pe negustorii de a pune firma prăvăliilor loru la Plevna. De sigură că voru avea multă vîndăre.

**

Două funcționari de la... să cam luară la sfadă din cauza unu condeiu de feru. Unul dintre ei, între altele, îl dise celuă altă :

— Domnule, este unu individu cutezătoru.

Apostrofatul nostru la audirea cuvântului de individu iute să schimbă la față și luă unu tonu amenințătoru:

— I-a asculta, domnule, te rogă să'ntă mai moderată la vorbă, individu n'a fostu, nici tata, nici mama, nici eu nu sunt.

Junile care, îl calificase cu acestu cuvânt remăse minunati și îl intrebă ce înțelege elu prin individu.

— Prin individu sci că să'ntă înțelege hoțu. (.) Citescu în tôte șilele Monitorul Oficial unde dice : «Individul cutare care a furat etc.»

Acesta adevărată anecdota amă reproduc'o spre a arăta că se mai găsește funcționari în vîță.

**

In Regulamentul pentru Administrația Guarbei Civice, găsimu următorul articolu:

Art 16. Inspectorul generalu séu ajutorii să'ntă, cându suntă a face inspectări garde civice, din cele-lalte districte, a' dreptă la indemnitate de transport și misie, ca și oficerii de linie. (.)

SCUTUREL.

ADIO LA BUCURESCI

(Melodia pentru voce și piano de Th. Georgescu.)

Fugă de vieta-ti sgomotosa,
De desertele-ti plăceri:
In tine-animă frumosă
Gustă numai din dureri!

Plecă, d'er vecinie totu cu mine
Voiă purta și dorul tău;
Căci plecandu, ești, lasă în tine,
Lasă pe cine iubescu ești...

Plecă, mă ducău : vroiuă a petrece
In natură, 'n alu ei sinuă,
Unde vieta lină trece
Fără grija, fără chinu.

Dér in vieta fericită,
Ce la tără voiă trăi,
Cugătarea atintită.
Totu la dênsa imă ya fi.

IRSCA.

PROVERBE SI CUGETARI

Surisul femeilor e ca curcubeul de mai multe nuanțe : lângă nunța iubirei e de multe ori și nuanța derisiunii pentru slabiciunile noastre.

O femeie ce iubescă este ca lancer din pantecele lui Menela, uă tăi în sinu te ameșteșe, uă scoți te omoră de totu.

* * *

Femeile tocmai ca Cesar au mai multe idei în capă în același timp : pe cându cugetă la amorul present, mediteză a se scapa de celu vechi și a găsi unu altul cu totul nou.

* * *

Pentru ce femeile se îmbrăcă uneori în costume subțiri ca casa paeajenul - — Ca se prindă muște.

Poetii și unele femei suntă ca nisice vînători : ce dintei vînător sentimentul er cele de alu douile punga.

Decon.

IMI PLACE...

Îm place să te-ai viață enea la ierba desă
In crângă, gustând răcorea și veselul ascultând
Concertele de păsări ce căntă verdele lăsă,
Mereu din crângă 'n crângă sglobi, usoră săltând.

In giură-mă vădă albina sburând din flore 'n flore,
Stringând nectarul dulce ce e'n caliciul loru;
Iar zefirul ce-adă, aduce uă recore
Plăcută, ce desceptă unu tainică, dulce doră.

Atunci uită universul mă credă în-alu fericirei
Edemă, locașul vecinieciu alu vieței, nemurirei,
Si n'andu de cătu cantori, dulci himnuri de amoră.

De-nă- dată d'er apare uă nymfă multă frumosă,
Trecând usoră ca sylfulu pre ierba mătăsosă:
E ea... d'er nu! e-nă făi... unu visu amăgoru,

Irse.

APELU

Redacțiunea Ghimpelui vădendu specula ce facă Secuia falito-reabilită de la Răsboiu cu caricaturarea nobililor martirii eroi din cîmpul luptei, a hotărâtă a sacrificia, cu cea mai vîță, cătă-măre, cătă-va pagine din Ghimpel, pentru a reproduce exactă posele nobililor eroi repausați pe cîmpul de onore.

In vederea acestu scopu, Redacțiunea face apelul la tôte persoanele cari posedă pose de ale martirilor, să bine-voiască a ni-le trimită cătu mai curându, cu însemnarea numelui, pronumele, gradul și locul repausării precum și diua, ca astă-felu să le pătă avea cu măndrie ori-ce Română în casa sea.

Indată ce vomu fi în posesiunea poselor vomu începe a reproduce în fie-care numeru căte.5 pose, ca cu modulul acesta să se se pătă forma unu albumu său chiar și tablouri.

Rugămă și pe diarele bine-voitore a reproduce acestu apelul, pentru care le mulțămim de mai 'nainte.

Rădăcătăne.

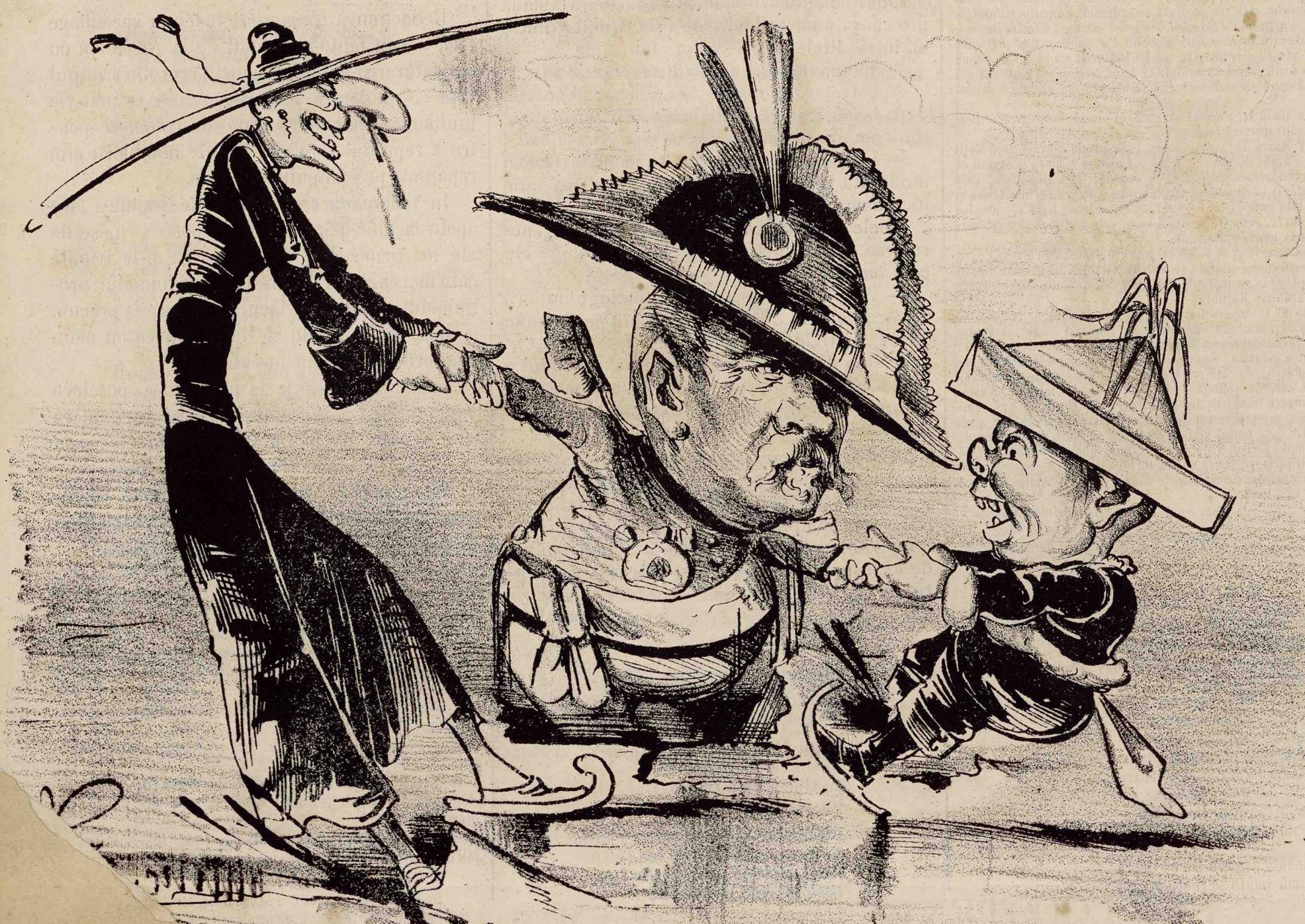
SPRE SCIINTĂ SI CELE DE CUVIINTĂ

Diu cauza relație credințe a colportorilor de diare, și mai cu sémă pentru înlesnirea cititorilor nostru, amă depusă diariul Ghimpel spre vîndare cu exemplarul și chiaru pentru facere de abonamente, la următoarele locale:

1. La librăria Frații Ioanii, fosta Ioanid, strada Lipcean;
2. La librăria Universale, Leon Alcalay, calea Mogoșoi No. 18;
3. La d. George Georgescu, magazinul de tutungerie din Calea Mogoșoi No. 48, vis-à-vis de Pasajul română și;
4. La d. Andrei Hacic, magazinul de tutungerie pôrta otelului Orient, vis-à-vis de Episcopie.

Beizadea bostan cum și din cine își formează nouă sa partită spre a returna Guvernul.

Niciu vrând să scape pe Mac-manson din capcă, se vor afunda cu toții de vultorea poporului.